

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

V. évf. 15-16. szám

2016. március 27-28.

FELTÁMADÁS

„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” Efézus 5,14

Olvasmány: Mt 28,1-10

Elhangzott: 2016. március 27. Igehirdető: Kádár Ferenc

Krisztus feltámadott, kit halál elragadott... énekeljük húsvét reggelén, ünnepeve a mi Urunk feltámadását. Mai alapigénk azonban tovább mutat ezen, azt üzeni: rajtunk a sor!

Krisztus feltámadása nem egy öncélú esemény, mit sem ér, ha nekünk nincs benne részünk; és persze az igehallgatók közül ki ne szeretne életre támadni majd halála után? Szeretnénk életre jutni, s a húsvéti örömhír számunkra, hogy Isten is éppen ezt szeretné. Ezért szól az ébresztő üzenet.

Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból. E két felszólítás szoros párhuzamban áll. Mind az alvás, mind a halál állapota mögött megtalálható a tehetetlenség és a sötétség fogalma. Isten, amikor felénk kiált, feltételezi ezt. És tudjuk, nem csak az istentelenül élő emberek szívében lehet sötétség, ami után el kell jönnie az ébredésnek, hanem mindazok, akik már Istenre találtunk, a mi életünkben is vannak botlások, visszaesések, amikor a lelkünk ismét elalszik, nekünk is szól az ébresztő hang. Rajtunk a sor!

Mit jelent az ébredés és a feltámadás? E mostani tavasz képével elve, ebben az időben látjuk a természet éledését, a rügyfakadást, a növekedést. A feltámadás valami hasonló éledés. Isten vizsgál bennünket, s keresi rajtunk az élet nyomait, s kimondottan a lelkünk éledését szemléli, hogy van-e eredménye rajtunk az ő szavának, hogy szívünk gondolatai, elhatározásaink, tetteink felé mozdulnak-e? Hogy van-e lelki növekedésünk, előbbre jutásunk? Ő erre hív meg e földi életben, amikor ébredésre, feltámadásra szólít.

Látunk kell még azt is, hogy ő nem parancsba adja számunkra az éledést, hanem ő maga segít minket erre. A számunkra felragyogó Krisztus, az ő feltámadása, életre kelése a legnagyobb segítségünk ebben a lelki folyamatban. Az igében azt ígéri, hogy akiben benne van az élet lehetősége, annak fel fog ragyogni a Krisztus. Segítség a korán ébredőnek, ha a nap már ragyog. Segítség a növénynek, ha a nap melege hívja növekedésre. Valahogy ehhez hasonlóan áll előttünk a mi Urunk, aki nélkül nem lenne feltámadásunk, új reggelünk; de ahol Ő megjelenik, ott élet támad. Jövel, Uram Jézus! Ámen.

PÉTER

„Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged.” Jn 21,17

Olvasmányok: Mt 26,31-35; 69-75, Jn 21,1-17

Elhangzott: 2016. március 28. Igehirdető: Kádár Tamás

Kétezer év, kétezer kilométer távolság, más nyelv, mégis közel áll hozzánk Péter, a kőszikla, akire Jézus építette egyházát. Egy cselekvő ember, aki bízott Mesterében, és az önbizalmában sem volt hiánya. De megtörte ezt a biztos embert egy szörnyű bűn: megtagadta a Messiást. Aztán Krisztus meghalt, és feltámadt, ahogyan megmondta előre. És ott áll ez a hajdan erős, biztos ember. Bűne terheli, tehetetlenségében inkább halászni megy.

Aztán Jézus megjelenik, csoda történik. De Péterrel mi lesz? A mester kérdez: „... jobban szeretsz engem, mint ezek?” Emlékezhetünk, mit mondott Péter: "Ha mindenki meg is botránkozik benned, én soha meg nem botránkozom." De a tanítványok között a legnagyobbból a legkisebb lett. A tagadó. Aztán Jézus újra kérdez: Szeretsz engem? És már nem is hasonlítja össze a tanítványokkal. Csak annyit kérdez: Szeretsz? Úgy, mint a Fiú az Atyát? Önfeláldozóan, tökéletesen? Talán Péter még az árulása előtt gondolhatta volna ezt, de így? Lehetetlen. Hiszen már látja önmagát, hibáit, gyengeségeit.

Fontos, hogy mi se legyünk vakok saját hibáinkkal szemben. Az alázat, amit Péter ilyen keservesen tanult meg, nekünk is elengedhetetlen. Alázat ahhoz, hogy ne nézzünk le másokat, hogy a helyünkön lássuk magunkat. Ne gondoljunk magunkról se többet, se kevesebbet, mint a valóság. Valahogy úgy, mint ahogyan az Atya lát minket!

Aztán újra a kérdés: Szeretsz? Nem úgy, mint Isten tud szeretni, hanem mint ember, tökéletlenül. Jézus így szól: Nekem ez is elég! Péter mégis elszomorodik: „Uram, te mindent tudsz...” Hiszen ő nem erre számított, bízott magában, hogy nem fogja elhagyni a Mestert. Csalódás. De Jézus tudta előre, hogy ez fog történni. És ennek ellenére is: **nyitva áll a kegyelem ajtaja.**

Jézus bennünket is kérdez: Szeretsz engem? Hiszen csak ennyi számít. Ő hív bennünket, és feladatot akar bízni ránk. Ha szeretjük őt akkor nincs semmi titkolni valónk. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól. Élünk hát az Úr dicsőségére! Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Áldott húsvéti ünnepet kívánunk mind családuknak, mind a gyülekezet vezetése nevében a gyülekezet minden tagjának. A feltámadott Úr hozza el számunkra az igazi életet, hogy ez által megújulhassunk.

2. Istennek adunk hálát, hogy ma is adta az ő szent vacsorájának közösségét számunkra. Köszönjük a szent jegyek felajánlását testvéreinknek!

3. A gyülekezet közösségében köszöntjük legátusunkat, mint családtagot is, Kádár Tamást, aki II. éves teológus hallgató.

4. Alkalmak

Szerdán 18 órakor folytatjuk a Bibliakör sorozatát (1 Tim 3,14-16)

Pénteken 18.30-ra várjuk a konfirmandusokat.

Vasárnap 9 órakor tartjuk a gyermekek istentiszteletét, majd 10 órakor közösségi istentiszteletünk lesz. Erre a felső tagozatos hittanosok készülnek bemutatkozással. Az alkalmat szeretetvendégség követi. Köszönjük az ebben nyújtott segítségeket!

5. Folytatódik az egyházmegyei presbiterképzés sorozata, április 3-án, jövő vasárnap 15 órakor Lovasberényben; az Újszövetség ismeretében Dr. Pecsuk Ottó kalauzolja a résztvevőket.

6. A templomtakarítás és az udvartakarítás új rendje elkészült, a kijáratnál megtalálható. Köszönjük mindazok szolgálatát, akik hétről-hétre szépítik az Isten házát és annak környezetét.